

ringer, der foreligge i denne Sag fra Professor Israel Rosenthal og Professor Jacobson — nu kan jeg omtale dem — i Virkeligheden intet som helst sige om Forholdene. Det er den Slags Erklæringer, som en velvillig Læge kan give en anden Læge, en Kollega, for at hjælpe ham over et svagt Punkt, men de sige intet som helst, der staar ikke et Ord af Betydning i disse Erklæringer.

Jeg ønsker angaaende de anklagede Læger at sige saa lidt som muligt, men der er refereret Ting, som jeg derfor ikke gør nogen Skade ved at omtale. Den højtærede Justitsminister har refereret, at en af den anklagede Læger den Dag i Dag er Morfinist. I det Forsvar, Etatsraad Hoff har indsendt, omtaler han ikke dette Forhold. Jeg spørger den højtærede Justitsminister, om han ikke finder, det havde været Hoff's Pligt at gøre det samme, som Sundhedsstyrelsen har gjort, simpelthen at rette Forespørgsel til vedkommende Læge. Vedkommende Læge var i „Hospitalstidende“ anklaget for Morfinisme. Hvad gjorde Sundhedsstyrelsen saa? Den indkaldte ham, og han var saa elskværdig at lægge hele sit Liv aabent for os, fuldkommen loyalt. Det samme kunde Etatsraad Hoff have gjort, og der var saa meget mere Grund for ham til at gøre det, som denne Læge var Karantænelæge, og Hoff var Medlem af Karantænekommissionen. Jeg forstaar ikke, at naar der er klaget over saadanne Forhold, og der skal en Undersøgelse i Gang, man saa ikke simpelthen spørger vedkommende Læge derom, Etatsraad Hoff siger i en anden Skrivelse, at disse Læger ere observerede saa nøje, som Forholdene tillod. Jeg er her lidt vanskeligt stillet, fordi jeg ikke ønsker overfor Tinget at dokumentere angaaende disse Læger. Men den højtærede Justitsminister ved meget godt, at de ikke ere observerede saa nøje, som Forholdene tillod det. Han ved, at det Udsagn er urigtigt. Det staar for mig saaledes, at det er givet, at her maa der en Undersøgelse til af Etatsraad Hoff's Forhold, inden han tiltræder sit Embede, og her maa der en Undersøgelse til af disse Lægers Forhold i det hele.

Den højtærede Justitsminister syntes, da det angik Langhoff og Erslev, at have en rørende Interesse for at værne Befolkningen mod morfinistiske og alkoholistiske Læger. Nu spørger jeg den højtærede Minister: Hvorfor maa denne Sag ikke undersøges nøje? Ministeren har ganske vist paa et vist Tidsrum truet med en politimæssig Undersøgelse. Men hvem skulde

den Undersøgelse gaa ud over? Finansudvalgets Medlemmer. Den højtærede Minister har truet med Politiforhør overfor Finansudvalgets Medlemmer for at faa at vide, hvem der havde røbet Sundhedsstyrelsens hemmelige Aktstykker, og da jeg oplyste ham om, at det var ikke mig, at jeg havde anset det for min Embedspligt overhovedet at tale saa lidt som muligt om denne Sag, svandt pludselig Justitsministerens Interesse for Politiforhør overfor Finansudvalgets Medlemmer.

Sundhedsstyrelsen har efter min Mening gjort sin Pligt i enhver Henseende, og vi have paa ethvert Punkt i denne Sag handlet, ligesom vi gjorde i Sagen overfor Distriktslæge Langhoff, og som vi have gjort overfor andre anklagede Læger. Hvad gjorde vi nemlig, da vi fik denne Klage fra „Hospitalstidende“? Vi indkaldte de paagældende Læger og de paagældende Lægers foresatte til Forhør i Sundhedsstyrelsen. Men hvad skete saa? Medens Læge Langhoff mødte og afgav en Tilstaaelse, som ganske vist ikke var saa fuldstændig, som den burde være, om han end indrømmede, at han havde drukket til Tider, og medens Fysikus mødte og gav Forklaring, have disse Læger med Undtagelse af en enkelt ikke villet møde personlig for Sundhedsstyrelsen. To andre Læger have slet ikke villet møde eller svare paa de Spørgsmaal, som Sundhedsstyrelsen stillede til dem angaaende Morfinisme. Sundhedsstyrelsen er overhovedet bleven fuldkommen til Nar i denne Sag. Justitsministeren staar saadan, at han ligesom det ærede Medlem fra Ærø (J. Frederiksen), synes, det er storartet, og griner ad det. Men saaledes kan man ikke behandle en lovlig Institution. Man kan ikke undergrave en bestaaende lovlig Institutions Myndighed. Naar man er Justitsminister, Retfærdighedens Vogter, maa man bidrage til, at de bestaaende Institutioner kunne gøre deres Pligt. (P. Th. Nielsen: Det skulde Sundhedsstyrelsen gøre!) Det ærede Medlem ved Siden af mig (P. Th. Nielsen) siger, at det skulde vi gøre. Jeg vil bede det ærede Medlem eller den højtærede Justitsminister om at paavise, paa hvilke Punkter Sundhedsstyrelsen ikke har gjort sin Pligt, og hvor den ikke er optraadt, som den burde. Hvad er der imidlertid sket? Der er sket, at en af de anklagede Læger skriver i et Blad, at Sundhedsstyrelsen stillede ham nogle næsvise Spørgsmaal, om hvornaar han havde været Morfinist, og hvor meget Morfin han havde brugt. Det tillader en af de anklagede Læger sig at skrive angaaende de Spørgsmaal, vi